

[Søgaard.]

delingslinjer i dette samfund, som er samfundsskabte, og som vi gerne ønsker ændret.

Jeg pegede også dengang på, at det jo ikke bare er et spørgsmål om en økonomisk indsats, således som vi har gjort det gennem først ungdommens uddannelsesfond, senere statens uddannelsesstøtte, men også et spørgsmål om miljø og klima, indhold og form i uddannelse, som spiller en afgørende rolle i forbindelse med de muligheder, dette forslag til beslutning tilsigter.

Vi var også dengang inde på hele restgruppeproblematikken, de 20-25 pct., som mangler en eller anden form for uddannelse, og som vi naturligt i meget høj grad interesserer os for. Også dengang drøftede vi de menneskelige konflikter og barrierer, som fortsat findes mellem de bogligt uddannede og de praktisk uddannede, og hvor det, ministeren her peger på i sit oplæg, også kan blive et skridt til bedring af den forståelseskluft, der fortsat findes.

Også voksenundervisningen er indflettet i ministerens forslag, og også det hilser vi naturligt med tilfredshed igen.

Jeg er glad for, at ministeren har efterkommet min opfordring til at give det lokale initiativ, således som det fremgår af sidste afsnit i beslutningsforslaget, en stærkere islæt, idet ministeren her peger på, at skal dette forsøg have et realistisk indhold, må det lokale arbejdsliv inddrages i tilrettelæggelsen.

Jeg vil gerne spørge ministeren om noget, som jeg synes ministeren har gjort knap så meget ud af, som det var muligt, nemlig om ikke de særlige, kortvarige uddannelser, der findes på en række andre områder, kunne inkorporeres i hele systemet, således at kortvarige uddannelser med kompetence til at stå af på kunne være en af de ordninger, der netop med en vis succes kunne indføres i et system, som ellers er mere langvarigt, uddannelsesmæssigt og kompetencemæssigt.

Om de mindre ændringer, som findes i dette forslag i forhold til tidligere, skal jeg kun sige, at opstillingen er blevet bedre, og at det har tydeliggjort et par principper. Det gælder først og fremmest forslaget bestemmelse nr. 2, som peger på, at uddannelserne i 10.-12. uddannelsesår bl. a. har til formål at give en fælles almen baggrund. Det synes jeg er væsentligt at understrege, også på baggrund af, at jeg står med en note om en vedtagelse i De europæiske Fællesskabers Råd i går, der peger på, at man

ved udarbejdelse af undervisnings- og uddannelsesplaner på alle trin i den almene uddannelse og erhvervsuddannelsen sikrer en passende forberedelse gennem dette til erhvervslivet og en tilskyndelse til at se en tilnærmelse mellem de to uddannelsesformer, og det er jeg meget tilfreds med.

Til sidst kun dette: forslaget nr. 13 om bestræbelserne på at udjævne forskellene mellem yngres og ældres uddannelsesniveauer peger også på at give en mulighed for en livslang uddannelse, som jo er lidt mere, skal vi sige fremdraget i forhold til tidligere; også dette er jeg godt tilfreds med.

Jeg synes i det hele taget, at dette forslag til beslutning, til drøftelse i udvalget, kan betyde en udvikling i retning af et fleksibelt system, som nok bedre end det nuværende vil kunne imødekomme de hastigt skiftende strukturændringer, der finder sted inden for arbejdslivet i vort samfund, og også på en række andre områder vil imødekomme den udvikling, der er i gang i samfundet.

Vi kan derfor gå ind for det forslag til beslutning, ministeren her har fremsat.

Tove Nielsen (V):

Jeg skal i det store og hele henholde mig til det, jeg sagde, da vi sidste gang havde dette forslag til første behandling, og som står i Folketingstidende 1975-76, sp. 3892-3896. Jeg finder ikke grund til at uddybe det ret meget mere, fordi der jo er tale om en genfremsættelse. Jeg har ganske vist prøvet at sammenholde de forskellige punkter og har fundet ud af, at de ændringer, der har fundet sted, er, at der er byttet om på rækkefølgen af bestemmelserne, men ikke på indholdet. Imidlertid var det jo indholdet, hele substansen, som venstre tog afstand fra sidste år. Venstre har ikke ændret mening på dette område: vi mener fortsat, det er vigtigt at gøre noget for den gruppe af unge, som i dag ikke selv føler sig motiveret til at gå i gang med ekstra undervisning eller en uddannelse. Men vi mener ikke, som vi også tidligere har sagt, at dette skal gøres på en sådan måde, at de mange, som er motiveret for at gå ind i en uddannelse, skal have deres uddannelse ændret således, at den bliver til noget, vi i dag ikke kender noget til. Hos os er der en stor frygt for, at det bliver uddannelser, som bestemt ikke er så meget værd som dem, vi kender.